

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Ordinis Minorum, S. R. E. Cardinalis,
Episcopi Albanensis, Seraphici Doctoris Ecclesiae, De Vita
S. Patris Francisci, Liber I.**

Bonaventura <Sanctus>

Antverpiæ, 1597

Sereniss. Principi Alberto, S. R. E. Cardinali, Archiepiscopo Toletano,
Archiduci Austriae, Belgicae Proregi, Imperatoris Filio, Imperatoris Fratri, F.
Henricus Sedvilius D. D.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41460

SERENISS. PRINCIPI
ALBERTO,

S. R. E. CARDINALI,

*Archiepiscopo Toletano, Archiduci
Austria, Belgica Proregi, Impera-
toris Filio, Imperatoris Fratri,*

F. HENRICVS SEDVLIVS D.D.

ELIBERANDVM mihi
diu non fuit, maxime
Princeps, vtrum ad te
deferrem libellũ hunc,
quem intimo meo vo-
to, magno tuo nomini, æternumque
victuro, libens meritò donavi, dedi-
caui. Multa me iure mouent. In pri-
mis, exemplum Sancti Patris Fran-
cisci, quem sequor. tum etiam maxi-
ma in Ordinem nostrum beneficia, &
immortalia merita, inclutæ Austria-
cæ gentis; cui proprium laborare, vti
illi quàm plurimi debeant. Sancto
Francisco decretissimum fuit, iam in-

* 2

de

de ab initio, & in omne æuum, Ordini suo, aliquem S. R. E. Cardinalem legi, & à Summo Pontifice constitui Protectorem: quo, velut columnâ, subnixus stare queat, & confirmari. Hoc exemplo, ego (cum bonâ veniâ) Historiæ vitæ eius, piè & grauitè à Sancto Bonauenturâ, etiã S. R. E. Cardinale, conscriptæ, Commentario nostro illustratæ, te Cardinalem (quo post natam dignitatem illam, in eâ nemo maior exstitit) elegi Tutorem & Patronum, qui partû hunc infirmum, auctoritatis tuæ clypeo tegas, contra maligni liuoris dentem. Id vt sperem, & satis confidam, facit eximia benignitas tua, tuorumque Maiorum, aduersus Seraphicum Ordinẽ nostrum, quam recensebo in parte. Maximilianus Primus Imperator, atauus tuus, maiorum nostrorum memoriã quã benignè iuuerit, & stabilierit, iam tum laborantem & titubantem familiam nostram

nostram Instituti de Obseruantia, archiua nostra testantur. Ferdinandus Imperator auus tuus, magnificum cœnobium exædificatum Oeniponte, fratribus nostris adsignauit: sumptibus suis aluit, liberaliter hodieque aluntur. Ferdinandus Archidux Austriæ, Ferdinandi Imperatoris Filius, Patruus tuus, pius Princeps, ex omnibus monasteriis nostri Instituti, in Rhætiâ, Norico, & Sueuiâ, quæ erant ditiones eius, auctoritate S. D. Gregorij XIII. Prouinciam Tirolensem, operâ meâ instituit, azylum, tutumque aliquando perfugium, me etiam duce, fratribus nostris, per arma rebellia, dirumque furorem bellorum, superioribus annis, è Belgicâ profligatis. Quid dicam de sorore tuâ Margarita? Ipsa profapiâ suâ generosior, & generis celsitudinem superans, Ordini sanctę Clare, (quem Secundum instituit Sanctus Franciscus) pauperi, & mendico

dico se addixit, & professione perpetuum obligauit. O præclarum & rarum exemplum in virgine Regina! Adeste animi contemptores. videte tumiduli, à scientiâ, nobilitate, potentiâ: vos, illos Ordines, talibus margaritis decoratos contemptum itis? desinite, cum illam videtis sublimes thoros, potentia regna, superba sceptrâ, Christi cælestis amore Regis, pro nihilo putare. Summum verticem conscendit: omnia sub se, quæ pro excelsissimis habentur, despexit. *Inuentâ unâ pretiosâ margaritâ, abiit, & vendidit omnia quæ habuit, & emit eam.* Verè suo isto dignissima nomine: è tot Augustis Imperatoribus orta, ipsa Filia Imperatoris & soror, alium talem vnionem non habet indiscretum. Ad hæc, Serenissime, eius, tuique Germani Fratris, Rodolphi Imperatoris Secundi; Philippi item secundi, Hispaniarû Regis Catholici, auunculi tui,
cali-

calidum adfectum in Ordinem Minorum, testantur; illius, Germani, Bohemi, Vngari, & quâ Imperium eius; huius pænè reliquus orbis Christianus. Publica hæc, & maxima Austriorum Principum nomina, quid? vile opusculum hoc? immo verò totū Ordinem nostrum, quātus, quantus est, meritissimò vindicant sibi. Sed est & alia ratio, quæ me tangit: quia meos, germanos, Ianum & Casparem, Sedulios Fratres, mihi ipso me cariores. A funestâ cæde Curlandorum, ante annos amplius viginti, à Moscis ipsi capti: Moscâ barbariâ,

— exerciti

Labore multo, & unco nigri carceris.
Illos Maximilianus Secundus Cæsar Augustus, Pater tuus, sibi propriâ benivolentiâ, & humanitate in bonos & doctos; cuius (teste æui nostri maximo viro) una Viennensis Aula plures eruditos habuit, quàm aliorum tota regna;

* 4

acci-

accitos, sibi afferuit, & libertati: & honoribus augens, par illud dulce fratrum, egregios Vates, isthoc titulo, suo carmine nobilitauit,

Nomen ab insigni sedulitate gerunt.
cum

Apollinari Laureâ coronati

Ambo, ipsius sacrâ Imperatoris manu,
Decessit uterque properato publico sine generis humani, luctu multorû, apud meliores mentes sui desiderio relicto. Nullum dubium; si datum fuisset illis producere vitam: gratiam Magno Imperatori, cui largiter debebant, habuissent, beneficij & honoris accepti. Quod illi non potuerunt, inuidâ morte; ego nomina illorum, quia Frater, expedio: & in parte, hoc posthumo litterario munere, soluo Parenti, quia Filio. Vides Princeps Serenissime, quot mihi causæ, quicquid hoc est operis, nomini tuo, dedicandi dicam? veriùs splendore nominis tui illustran-

lustrandi. Ita visum mihi, auitâ, & ingenitâ tibi benignitate freto, Carbunculo hoc, in ipsis tenebris lucete, frontispicium eius adornare: vt scriptio per se obscura; resplendeat tuâ luce. Supplex oro Summum Deum, te in purpurâ radiantem, & summo fastigio positum, inter has bellorum flâmas, instar Carbunculi, (cuius hoc ingenium) ignem non sentire: sed alto animo & excelso, Austriaco, ad res labentes, lapsasque restituendum fatali; constantiâ forti, salubri consilio, restinguere & reprimere; prudenter gubernare huius laceri nauigij clauum, in his turbulentis tempestatibus; diu incolumem perennare, Religioni, Patriæ, publico bono.

* 5

AD